

Discursurile lui York au atras atenția președintelui Roosevelt, care a citat frecvent pe York, în special un pasaj din discursul Mormântului soldatului necunoscut al lui York: Prin victoria noastră din ultimul război, am câștigat un contract de închiriere a libertății, nu o faptă. Acum, după 23 de ani, Adolf Hitler ne spune că contractul de închiriere expiră și, după modul tuturor contractelor de închiriere, avem privilegiul de a-l reînnoi sau de a-l lăsa să plece în mod implicit ... Stăm la răscrucea istoriei. Capitale importante ale lumii în câțiva ani vor fi fie Berlin și Moscova, fie Washington și Londra.

Eu, unul, prefer Congresul și Parlamentul decât Reichstag-ul lui Hitler și Kremlinul lui Stalin. Și pentru că am fost o vreme, cot la cot, știu că și acest soldat necunoscut. Îi datorăm să reînnoim contractul de libertate pe care ne-a ajutat să-l obținem.

În timpul celui de-al doilea război mondial, York a încercat să se înroleze din nou în armată. Cu toate acestea, la vârsta de cincizeci și patru de ani, supraponderal, aproape diabetic, și cu dovezi de artrită, i sa refuzat înrolarea ca soldat de luptă. În schimb, a fost comandat ca maior în Corpul de semnal al armatei și a făcut turnee în lagărele de antrenament și a participat la acțiuni de legături în sprijinul efortului de război, plătind de obicei propriile cheltuieli de călătorie. Generalul Matthew Ridgway și-a amintit mai târziu că Yorkul „a creat în mintea băieților și a funcționarilor de la fermă ... convingerea că un soldat agresiv, bine instruit și bine înarmat, își poate ieși din orice situație”.

De asemenea, a strâns fonduri pentru organizații caritabile legate de război, inclusiv Crucea Roșie. El a lucrat în consiliul de administrație al județului și, când cerințele de alfabetizare au forțat respingerea unui număr mare de bărbați din județul Fentress, el s-a oferit să conducă el însuși un batalion de analfabeți, spunând că sunt „focuri de armă”. Deși York a servit în timpul războiului ca maior al Corpului de semnal și ca colonel la Regimentul 7 al Gărzii de Stat din Tennessee, ziarele au continuat să-l numească „sergent York”.

Moștenire și poveste de film Biograful David Lee a explorat motivul pentru care americanii au răspuns atât de favorabil la povestea sa: Moștenirea apalachică din York a fost esențială pentru popularitatea sa, deoarece mass-media l-au descris ca omul arhetipal de munte. Într-o perioadă de răsturnare internă și incertitudine internațională, abilitatea asemănătoare pionierilor lui York cu pușca, maniera sa de acasă și evlavie fundamentalistă l-au îndrăgit pentru milioane de americani ca „strămoș contemporan”, proaspăt din culisele munților sudici.

Ca atare, el părea să afirme că virtuțile tradiționale ale Statelor Unite agrare aveau încă un sens în noua eră. Yorkul nu reprezenta ceea ce erau americanii, ci ceea ce voiau să creadă că sunt. Locuia într-una dintre cele mai rurale părți ale țării, când majoritatea americanilor locuiau în orașe; a respins bogățiile atunci când tenorul națiunii era extrem de comercial; a fost evlavios când secularismul era în creștere. Pentru milioane de oameni, York a fost întruparea înțelegerii lor romantice a trecutului națiunii, atunci când bărbații și femeile au trăit viața mai simplă, mai severă și mai virtuoasă. În mod ironic, în timp ce York a îndurat ca simbol al unei Americi mai în vârstă, el și-a petrecut cea mai mare parte a vieții adulte lucrând pentru a aduce drumuri, școli și dezvoltare industrială la munte, schimbări care distrugau societatea pe care ajunsese să o reprezinte.

York a cooperat cu jurnaliștii în povestirea vieții sale de două ori în anii 1920. El i-a permis lui Sam Cowan, jurnalistul independent născut în Nashville, să-și vadă jurnalul și s-a supus interviurilor. Biografia rezultată din 1922 s-a concentrat pe fundalul apalachian al lui York,